

ВЕЧІРНІ ВВ ІСТІ

17-18(533-534),
3-14 травня 2017 р.

ДЕКЛАРАЦІЙНА
«САНТА-БАРБАРА»

стор 2

ЗАКОРДОН
НАМ ДОПОМОЖЕ?

стор 6

СТО ДНІВ
ТРАМПА

стор 7

ГАСІТЬ СВІТЛО, АБО ГРА ВТЕМНУ

Упродовж трьох років війни українська влада демонструвала щедрість до окупованих територій: туди за сміховинними тарифами постачалися світло, газ та вода. Бойовики старанно збирали плату за ці послуги, але до постачальників, які перебувають на контрольованій території, гроші не надходили. Уряд, хоч і з запізненням, усе ж зважився дати добро на припинення електропостачання до ОРЛО. У спадок від цих «відносин» залишилися багатомільярдні борги, погашення яких ляже на всіх українців.

ЗРАНКУ ГРОШІ — ВВЕЧЕРІ СТИЛЬЦІ

У ніч на 25 квітня офіційний Київ нарешті припинив електропостачання на тимчасово окуповані території Луганської області. Як пояснив міністр енергетики та вугільної промисловості Ігор Насалик, це рішення є суто економічним, без домішки політики. Він пообіцяв повернути світло, як тільки в ОРЛО повністю розрахуються за ресурс.

За словами заступника міністра з питань тимчасово окупованих територій Георгія Туки, загалом окуповані Донеччина та Луганщина заборгували близько 11 млрд грн. Зокрема, борг ОРЛО перед єдиним постачальником електроенергії «Луганським енергетичним об'єднанням» (ЛЕО) в «ЛНР» становить близько 5 млрд грн.

Експерт із питань енергетики Андрій Герус вважає, що вже давно потрібно було припинити подачу струму до всього підконтрольного бойовикам регіону.

«Адже щомісячно борг окупованих територій зростає на 500 млн грн», — пояснив він у коментарі «ВВ».

Постає логічне запитання: як накопилася така значна сума? Тим більше що люди, які живуть під окупантами, платять за комунальні послуги. І тут проявляється турботлива рука українського уряду. Адже в «ДНР» і «ЛНР» — зовсім інші тарифи.

Генеральний директор ЛЕО Володимир Грицай, який від 2015 року наполягав на припиненні постачання електрики бойовикам, написав у своєму блозі, що за 1 кВт/год при споживанні до 100 кВт/год на місяць населення сплачує 0,73 рубля, при спо-

живанні від 100 до 600 кВт/год на місяць — 1,24 рубля за 1 кВт/год, а при споживанні понад 600 кВт/год — 2,81 рубля за 1 кВт/год. За водопостачання у «ЛНР» беруть 14,508 рубля за кубометр, за водовідведення — 8,798 рубля за куб.

«Тепер поділіть ці цифри на два, за курсом рубля на неконтрольованих територіях, і порівняємо з нашими діючими тарифами: 90 коп. за 1 кВт/год при споживанні до 100 кВт/год і 1,68 грн за кіловат при споживанні понад 100 кВт/год. Про воду годі й говорити», — додав він.

Отож, як бачимо, мешканці окупованих територій платять за комунальні послуги менше як удвічі порівняно з українцями. Та навіть ці грошики осідають у «ДНР/ЛНР».

(Закінчення на стор. 3)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

23 квітня Національна агенція з питань запобігання корупції (НАЗК) мала оприлюднити підсумки двомісячної перевірки електронних декларацій президента, прем'єра і міністрів за 2015 рік. Однак дату оголошення результатів перенесли на місяць. Тим часом варто було б уже почати перевіряти декларації представників влади за 2016 рік! З яких причин гальмується процес? Експерти розповіли «ВВ», чому НАЗК мовчить, чи варто сподіватися на адекватну оцінку через місяць і як зробити реформу е-декларування ефективною.

ЗАМІСТЬ РЕЗУЛЬТАТІВ — ВІДВОЛІКАННЯ УВАГИ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін зазначає, що нині ми споглядаємо за саботажем е-декларування та дискредитацією самої його ідеї.

«Результатів роботи НАЗК ми так і не побачили, тому нашу увагу намагаються відволікти міжусобицями всередині органу, нездатністю його очільниці Наталі Корчак, її чварами з Гройсманом. Вважаю, що це було цілковито зрежисовано. І надалі драматична «Санта-Барбара» розігруватиметься за наш рахунок, тему спробують забалакати, а перевірки — максимально затягти. Політики прагнуть убезпечитися у майбутньому, тому й силуються зробити систему ручною.

Чи дізнаємося ми результати перевірки через місяць, як вкотре було обіцяно? Річ у тім, що незабаром почнеться процес реформування коаліції і вирішуватиметься питання, чи залишиться Володимир Гройсман прем'єром. Якщо під час коаліцї загориться конфлікт між «Народним фронтом» і БПП, то не виключено, що ми побачимо чудеса ефективності від НАЗК, адже Корчак є ставленицею «НФ». І тоді критика наздожене Гройсмана та його підлеглих. Можливо, це й стало причиною зволікання перевірки декларацій президента, прем'єра і міністрів», — аналізує політолог.

Олексій Якубін зазначає, що для ефективної роботи НАЗК потрібні професіонали. Також необхідно запровадити жорсткий механізм контролю за діяльністю цього органу. А ще максимально його деполітизувати. Антикорупційні структури опинилися в заручниках у політичній ситуації та ключових гравців, що, зрештою, можна було передбачити.

спливла на поверхню. І робиться це не випадково. Тоді реформа е-декларування взагалі потоне у величезних потоках інформації. А топ-корупціонери спатимуть собі спокійно», — констатує Якубін.

ВИВЧАЄМО І РОБИМО ВИСНОВКИ САМІ

Політолог Юрій Войтенко вагається із відповіддю на запитання, чим спричинена пробуксовка в перевірці електронних декларацій — непрофесійністю працівників НАЗК чи саботажем чистої води.

«На цю мить, за словами глави цього антикорупційного органу Наталі Корчак, подано 1 млн 200 тис. е-деклараций. Але нині НАЗК не перевірила звіти навіть топ-чиновників! Хоча саме це потрібно було робити передусім. Тож із приводу подальшої перевірки маю обмаль оптимізму. Крім того, до процедури є низка зауваг», — говорить експерт.

Водночас, за словами Войтенка, НАЗК частково виконала свою місію: показала суспільству, якими незліченними багатствами володіють наші чиновники і політики. Тепер нам потрібно стежити за динамікою їх декларацій, порівнюючи доходи за 2015-й і 2016 роки.

«Так, у нашій країні складно покарати корупціонерів. Але політична відповідальність існує. І на наступних виборах, парламентських чи президентських, ми робитимемо свій вибір, зокрема, завдяки вивченню е-деклараций. Декларанти дуже розгнівані, що ми зазирали в їхні гаманці. І в своїй злості хочуть, щоб свої доходи оприлюднили й прості українці. Так з'явилася ідея загального декларування. А тепер уявімо, що нинішня кількість декларацій збільшиться ще на 36 млн (десь стільки доросло-

У 2016 РОЦІ НА РОБОТУ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ (НАБУ, НАЗК, САП) ВИТРАТИЛИ ПОНАД 1 МЛРД ГРИВЕНЬ. ЦЬОГОРІЧ ЇХ БЮДЖЕТ ЗБІЛЬШИВСЯ ДО 2 МЛРД. ПРИ ЦЬОМУ, ЗА ДАНИМИ TRANSPARENCY INTERNATIONAL, УКРАЇНА ПОСІДАЄ 131-ШЕ МІСЦЕ ЗА РІВНЕМ КОРУПЦІЇ 3-ПОМІЖ 176 КРАЇН

вало, бо політичної волі бракує). При цьому, за даними Transparency International, Україна посідає 131-ше місце за рівнем корупції з-поміж 176 країн.

«Для того щоб, наприклад, НАЗК працювала ефективно, потрібно залучити до цієї структури іноземців, які в своїх країнах опікувалися саме питаннями запобігання корупції. Також орган мусить бути по-

бове розслідування. Члени агенції нині роблять усе можливе, щоб самим уникнути відповідальності.

«У цьому антикорупційному органі працює 310 службовців. І якщо вони досі майже нічого не зробили, то і в майбутньому сподіватися на це марно. Але насправді перевірка декларацій — це лише мізерна частина функцій, покладених на НАЗК. Те, що вони не впоралися навіть із цією мізерією, є ганьбою і свідченням відвертого небажання виконувати свої обов'язки. Суспільство покладає на НАЗК надто великі сподівання. Проте, навіть з огляду на назву, цей орган мусить попереджувати корупцію. Тобто здійснювати профілактику. А з корупцією бореться сьогодні безліч органів — ГПУ, НАБУ, САП, СБУ», — пояснює експерт.

Також Валентин Гладких звертає увагу на те, що нині існує адміністративна відповідальність за несвоєчасне подання декларації або за навмисне неподання. Кримінальна — за умисне внесення неправдивих даних. Але в законі немає жодного слова про те, що потрібно пояснювати джерело накопичення великих статків.

«Тобто якщо чиновник має острів, який не задекларував, його покарають. А якщо задекларував, то ніхто й не поцікавиться, звідки людина, котра все життя про-

працювала на держслужбі, взяла кошти на його придбання. А тим часом це ключове питання! Звідки у міністрів і депутатів розкішні особняки і квартири, якщо багато хто з них ніколи не займався бізнесом? Хтось з'ясував, чи справді депутат Павло Кішкарь виграв у лотерею 1,2 млн гривень? Тому потрібно було розробити правову базу, яка б дозволяла здійснювати належну перевірку. Але ВР ніколи цього не зробить. Бо насамперед до депутатів буде чимало запитань», — пояснює експерт.

Гладких нагадує, що свого часу Захід і українське суспільство вимагали розпочати боротьбу з корупцією. Але владі потрібно було зробити так, щоб інтереси людей, які конвертують посадові повноваження у власність, не порушувалися. В результаті з'явилося електронне декларування, яке, по суті, нікого і ні до чого не зобов'язує.

«Вони свідомо писали такий закон, який неможливо буде виконувати проти них. Проте він стане фундаментом для подальшої реальної боротьби. Новий політичний клас змете нинішній з арени і притягне його представників до відповідальності. Це неодмінно буде, але згодом», — завершує політолог.

Анна СПІВАК

НИНІ ІСНУЄ АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕСВОЄЧАСНЕ ПОДАННЯ ДЕКЛАРАЦІЇ АБО ЗА НАВМИСНЕ НЕПОДАННЯ. КРИМІНАЛЬНА — ЗА УМИСНЕ ВНЕСЕННЯ НЕПРАВДИВИХ ДАНИХ. АЛЕ В ЗАКОНІ НЕМАЄ ЖОДНОГО СЛОВА ПРО ТЕ, ЩО ПОТРІБНО ПОЯСНЮВАТИ ДЖЕРЕЛО НАКОПИЧЕННЯ ВЕЛИКИХ СТАТКІВ

«Насправді в нашій країні тільки говорять про боротьбу з корупцією, але не борються з нею. Та й власне поняття корупції розмили. Тепер кожна людина, яка на подяку подарувала лікареві шоколадку, вважає себе корупціонером.

До речі, простих громадян не вдовзі теж можуть зобов'язати заповнювати електронні декларації — така ініціатива нещодавно знову

го населення! Що взагалі можна буде перевірити?» — запитує Войтенко.

Політолог зазначає, що 2016 року на роботу антикорупційних органів (НАБУ, НАЗК, САП) витратили понад 1 млрд гривень. Цьогоріч їх бюджет збільшився до 2 млрд (кошти заклали також на діяльність Державного бюро розслідувань, яке ще не працюю-

вністю незалежний!» — підсумовує Юрій Войтенко.

ЗВІДКИ ОСТРІВ?

Кандидат філософських наук, політичний експерт ГО «Слово і діло» Валентин Гладких пояснює, що НАЗК наразі не до перевірок декларацій, оскільки стосовно його керівництва ініційоване служ-

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Але не прості донеччани й луганчани є найбільшими боржниками, а підприємства, які більше за всіх демонстрували страждання під час транспортної блокади, ініційованої активістами й ветеранами війни за Донбас. Підприємства, які врешті-решт були «націоналізовані», тобто «віджаті» бойовиками.

РОСІЙСЬКА «ТУРБОТА» ТА УКРАЇНСЬКИЙ ПОДАРУНОК «НАЦІОНАЛІЗОВАНИМ»

Саме так звана націоналізація підприємств і змусила Україну піти на повне знеструмлення окупованої Луганщини.

На думку керівника громадської ініціативи «Права справа», військового експерта Дмитра Снегірьова, у такий спосіб українська влада додатково себе убезпечила. А вже після 15 березня, коли на засіданні РНБО Порошенко оголосив про запровадження економічної блокади, нічого не змінилось.

«Упродовж 1,5 місяця на «віджаті» підприємства дивним чином почалися українська електрика, вода й газ. Тобто наша влада робила все для того, щоб підтримувати виробничий цикл так званих націоналізованих заводів і шахт. Причому поставляли електроенергію безкоштовно — щомісячно Україна витрачала на це близько 300 млн грн. Втрата контролю над підприємствами не стала на заваді», — розповів він «ВВ».

А ось директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник вважає, що, відірвавши окуповану Луганщину від світла, влада намагається покарати керівництво квазіутворень і тих, хто безпосередньо «віджав» об'єкти. На думку експерта, триває

ГАСІТЬ СВІТЛО, або Гра втемну

УПРОДОВЖ 1,5 МІСЯЦЯ ДЕРЖАВНОЇ БЛОКАДИ НА «ВІДЖАТІ» ПІДПРИЄМСТВА ДИВНИМ ЧИНОМ ПОСТАЧАЛИСЯ УКРАЇНСЬКА ЕЛЕКТРИКА, ВОДА Й ГАЗ. ТОБТО НАША ВЛАДА РОБИЛА ВСЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ПІДТРИМУВАТИ ВИРОБНИЧИЙ ЦИКЛ ТАК ЗВАНИХ НАЦІОНАЛІЗОВАНИХ ЗАВОДІВ І ШАХТ

державу. Крім того, заява про великі борги з боку «ЛНР» може негативно відобразитися на позиції України в міжнародних судах.

«Росія легітимізує свою присутність на окупованих територіях через постачання продуктів харчування, електроенергії, запровадження документообігу. РФ прагне претендувати на роль офіційного рятівника не тільки в очах мешканців оку-

пролунала з приводу можливого відімкнення Попаснянського водоканалу, який заборгував ЛЕО 134 млн грн і 90% води з якого подається на окуповану територію.

Український уряд запевнив, що попри все водоканал працюватиме і надалі. Інакше Україна може наразитися на жорсткі санкції через порушення норм гуманітарного права. І це дає підстави говорити про те, що згодом буде відновлене й постачання електроенергії на окуповані території. Тим більше що два останні уряди створили всі умови для того, аби квазіутворення отримували світло, газ та воду безкоштовно. І це на тлі підвищення тарифів для всієї України!

За словами Дмитра Снегірьова, постановою Кабміну №263 від 7 травня 2015 року за підписом Яценюка зобов'язала «Луганське енергетичне об'єднання» постачати електроенергію споживачам на непідконтрольній території Луганщини. А постановою №368 від 25 травня 2016 року, вже за підписом Гройсмана, змусила ЛЕО сплачувати «Енергоринку» заборгованість із постачання електроенергії на НКТ грошима, які були зібрані з контрольованих територій. Тобто Кабмін забезпечував бойовиків усім необхідним за рахунок українців.

Керівник ЛЕО Володимир Грицай неодноразово звертався до

профільного міністерства, «Енергоринку» та керівників уряду з вимогою скасувати ці норми, адже, на його думку, безкоштовне забезпечення бойовиків світлом є, по суті, формою їх фінансування. Але в Кабміні на це не зважали. Навіть більше, запит «Луганського енергетичного об'єднання» щодо надання їм ліцензії на постачання електроенергії виключно до контрольованих територій не схвалили. І компанія, зв'язана по руках і ногах, мусила продовжувати свою справу.

Борги підприємства все накопичувалися, і в грудні 2016-го НКРЕКП наклала на ЛЕО фінансові санкції із обов'язковим щоденним фінансовим утриманням коштів компанії на користь «Енергоринку».

«А українська електрика як йшла до так званої «ЛНР», так і йде. А вже наразі технічних умов для відімкнення електроенергії на окупованих територіях не існує. Щоб їх знеструмити, потрібно збудувати підстанцію», — констатував Дмитро Снегірьов.

Про це наприкінці січня казав і міністр з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб Вадим Черниш. Він пояснив, що єдина енергосистема пов'язує контрольовану та неконтрольовану території. Відповідно в лютому «Укренерго» оголосило тендер на будівництво підстанції у

Кремінній, щоб унеможливити безкоштовне надходження світла до терористичних «республік».

«Уже є переможець і передбачене державне фінансування. Проект оцінили в 1,1 млрд грн. Але після того як уряд за одну ніч вимкнув світло на окупованих територіях, виникає цілком резонне запитання: навіщо розбазарювати державні гроші, якщо так легко можна було припинити постачання електрики до ОРЛО? Цим тепер має зайнятися НАБУ», — наголосив Дмитро Снегірьов.

За словами експерта, своєрідним маркером можуть стати новини про відновлення роботи «націоналізованих» підприємств. Адже збудована за радянських часів ЛЕП у Ростовській області РФ може забезпечити струмом хіба лише населення «ДНР/ЛНР».

«Про промисловість і говорити не варто. Отож якщо запрацюють підприємства, звідки візьметься там електроенергія, як не з України?» — констатував він.

Експерт нагадав, що практично в той самий день, коли гарант оголошував про економічну блокаду, на засіданні робочої підгрупи з економічних питань у Мінську обговорювалося питання відновлення постачання антрацитового вугілля із ОРДЛО на вільну Україну.

«Це говорить як про характер державної блокади, так і про подвійні стандарти української політики. І в питаннях електроенергії ми спостерігаємо ті самі речі», — додав Снегірьов.

БОРГ ПОВІСЯТЬ НА ВСІХ

Попри все факт залишається фактом: є величезні борги з боку окупованих територій. І не бойовики будуть їх гасити, а українці.

За словами Андрія Геруса, ще рік тому НКРЕКП розробила концепцію повернення цих боргів. Вона передбачає, що 10 млрд грн заплатять усі споживачі з підконтрольних Україні територій.

«Нам усім встановлять цільову надбавку, і тарифи ще зростуть. Погашення решти боргів ОРДЛО передбачається за рахунок дотацій, субвенцій та інших інструментів із держбюджету. Тобто 27,7 млрд грн сплатять за рахунок громадян України, які й наповнюють держказну», — пояснив він.

Знаючи про таке рішення нацрегулятора, підприємства, які нині начебто «націоналізовані», а раніше належали українським олігархам, від березня 2016-го припинили розраховуватися за електрику. Навіщо? А вже врешті-решт українці заплатять за все — ось тільки прибутками з нами ніхто не поділиться.

Альона ПОТАЄВА

**НАРАЗІ ТЕХНІЧНИХ УМОВ
ДЛЯ ВІДІМКНЕННЯ
ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ
НА ОКУПОВАНИХ
ТЕРИТОРІЯХ НЕ ІСНУЄ.
ЩОБ ЇХ ЗНЕСТРУМИТИ,
ПОТРІБНО ЗБУДУВАТИ
ПІДСТАНЦІЮ**

банальна боротьба за активи та контроль над 40 так званими націоналізованими підприємствами.

Без появи РФ на цій «сцені» не минуло. Росія устами Бориса Гризлова пообіцяла не залишити ОРЛО у пільмі. Російські експерти вже прорахували, що світло для «ЛНР» обійдеться майже в 54 млн доларів на рік. І Кремль до цього готовий, хоча навряд чи громадян РФ приваблює перспектива додатково годувати окуповані території.

За словами Андрія Геруса, насправді Росія зможе постачати світло до квазіутворень у дуже обмежених обсягах, яких вистачить лише на забезпечення населення. Однак РФ спробує скористатися цією ситуацією задля самопіару.

Руслан Бортник додав, що відімкнення світла та води розглядаються світовою спільнотою як антигуманні жести, які дискредитують нашу

пованих територій, а й усього світу», — сказав він у коментарі «ВВ».

Із цим твердженням можна сперечатися. Адже луганчани й донеччани бачили різні прояви російської «турботи», та й світову спільноту вже не надурить гучними заявами країни-агресорки. Всі чудово пам'ятають «братерську допомогу» Сирії у вигляді хімічної атаки й ударів по школах, лікарнях і житлових кварталах. В Україні, на щастя, Росія не вдається до зарину та авіації, але свої імперські амбіції проявляє у застосуванні найпідступніших методів і прийомів.

ПРИКРИВАЮЧИСЬ САНКЦІЯМИ

В ООН, де Росія досі тримає позиції, уже висловили занепокоєння і порадили Україні не додавати мешканцям окупованих територій ще більших страждань. Ця заява

ПОСТАНОВА КАБМІНУ №263 ВІД 7 ТРАВНЯ 2015 РОКУ ЗА ПІДПИСОМ ЯЦЕНЮКА ЗОБОВ'ЯЗАЛА «ЛУГАНСЬКЕ ЕНЕРГЕТИЧНЕ ОБ'ЄДНАННЯ» ПОСТАЧАТИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ СПОЖИВАЧАМ НА НЕПІДКОНТРОЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ ЛУГАНЩИНИ. А ПОСТАНОВА №368 ВІД 25 ТРАВНЯ 2016 РОКУ, ВЖЕ ЗА ПІДПИСОМ ГРОЙСМАНА, ЗМУСИЛА ЛЕО СПЛАЧУВАТИ «ЕНЕРГОРИНКУ» ЗАБОРГОВАНІСТЬ ІЗ ПОСТАЧАННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ НА НКТ ГРОШИМА, ЯКІ БУЛИ ЗІБРАНІ З КОНТРОЛЬОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

СКАРБ НАЦІЇ. Відкритий лист до Петра Порошенка

Всенародний референдум за право власності на українську землю має не меншу значимість для українців, ніж референдум за незалежність 1 грудня 1991 року. Різниця лише в тому, що 26 років тому супроти українців стояла колоніальна московська влада, а тепер народові належить стати на прохання із власною компрадорською владою, яку очолюєте ви, пане Порошенко.

Мені не раз доводилося формувати аналітичні стратегіми для найвищих посадовців України, хронічною недугою яких є немічність в усвідомленні того, куди вони потрапили і що їм належить робити.

Серед цих замовників на інтелектуальне забезпечення не раз були й ви, зокрема, саме мені довелось писати промову, виголошену вами в день вашої інаугурації. На жаль, згубна вада «після нас хоч потоп» керує і вами на найвищій державній посаді.

прірви, в яку ви наміряєтеся вскочити, тягнучи за собою Україну.

Навіть найвищий посадовець, обраний народом, мав би розпочати з усвідомлення того, якою державою і в який час йому належить керувати.

У цьому сенсі ваша особиста доля мала б викликати лише співчуття та прагнення підставити вам плече. Бо саме зараз Україна долає чи не найтяжчий етап свого віковичного сходження на Голгофу національного Воскресіння. У такий період належить приймати насправді доленосні рішення.

Чому з таким несамовитим пресингом українська земля стала предметом нашого торгу із сильними світу цього? Чому саме в мить нашого ослаблення у нас так наполегливо виманюють те єдине, чим ми володіли віками і без чого нас би не було?

Перше, над чим чухають стурбовані шії сильні світу цього, — як прогнати семимільярдне людство. Один із моїх улюблених сучасних мислителів, бізнесмен-фундатор Оксфордського університету Джеймс Мартін пише: «Відомі голодомори в минулому

я вам подарував при останній зустрічі.

Половина людства живе на території, де ніколи не було і не може бути сільського господарства.

Коли ви, пане президенте, під час міжнародних візитів летите в східному напрямку, то під вами протягом годин польоту — лише гірські хребти. А коли в південному — то кінця-краю нема пустелям чи океанічним водам. Лише Україна з її чорноземною оранцею видається із висоти пташиного лету раєм земним.

На планеті майже чотири мільярди населення можуть розраховувати лише на чужий хліб. Абсолютна більшість країн, а саме понад сто, продукти закуповують. У їхніх національних стратегіях продовольча безпека переважає безпеку військову, енергетичну та соціальну.

Я знайшов цитату великого друга України сенатора Джона Маккейна: «Гадаю, що вода і земля стануть питаннями №1 у XXI столітті».

А що тим часом людина витворює із землею-годувальницею? Лише протягом останніх 50 років знищено третину лісів і чверть ґрунтів. Щороку ми втрачаємо 100 мільйонів акрів (майже 40 мільйо-

нів гектарів) орної землі, 24 мільярди тонн родючих ґрунтів зникають з поверхні планети, 15 мільйонів акрів родючих земель сільськогосподарського призначення перетворюються на пустелю.

Є така одиниця виміру, яка визначає, як людина використовує природні засоби свого існування і виживання, передовсім землю, — footprint. Людство прийшло на поріг третього тисячоліття з показником цього життєзабезпечення 6,9. Лише за перше десятиліття після міленіуму цифра обвалилася до 5,3. Через 40 років, якщо, пане Порошенко, не спинити ваших колег-бізнесменів із картелів і корпорацій, буде 3,5 того footprint. Поза межею виживання. Отож, footnothing чи footstop.

Інша одиниця виміру в державному менеджменті — ecological deficit. У США цей дефіцит становить 11 акрів на одну людину, в Японії — 10, у ЄС — 9. Щоправда, є країни, які в земельному балансі не мають того самого екодефіциту. Мають surplus, себто надлишок природних благ на один рот, як, приміром, Нова Зеландія — 23 акри футпринту на людину, Австралія — 17, Бразилія — 14.

Однак нема в світі такого глобального продовольчого клондайку, нема країни з такою метрикою

**МИ ПРОСТО ПРИРЕЧЕНІ НА ПРОЦВІТАННЯ,
КОЛИ ЕПІЦЕНТР ВИЖИВАННЯ ЛЮДНОСТІ
ПЕРЕМІСТИТЬСЯ ІЗ БЛИЗЬКОГО СХОДУ З ЙОГО
ЕНЕРГЕТИЧНИМИ РЕЗЕРВУАРАМИ НА ШИРОКІ
СТЕПОВІ ПЛЕСА УКРАЇНСЬКОГО ГАРТЛЕНДУ
ІЗ ЙОГО БІОЕНЕРГЕТИЧНИМИ ЧОРНОЗЕМАМИ**

**ПРОДАВАТИ ЗЕМЛЮ —
ЦЕ ЗНАЧИТЬ ПРОДАВАТИ УКРАЇНУ.
ВІДДАТИ НАШ НАЦІОНАЛЬНИЙ СКАРБ
ЧУЖИМЦЯМ — ТО НЕ МЕНШЕ ЗЛО,
НІЖ ЗАВТРА ПРИЄДНАТИ УКРАЇНУ ДО РОСІЇ**

Припускаю, що через інтелектуальне кадрове безриб'я навколо вас ви, очевидно, не словна усвідомлюєте, до якої катастрофи штовхають вас засліплені гонитвою за зиском домочадці чи далекоглядні чужоземці. Тому стратегічні виклади, які я хочу публічно оприлюднити, переслідують мету допомогти вам зупинитися на краю

Однак правитель країни, затисненої між смертоносною московською ордою і несусвітнім казнокрадством, головне своє завдання вбачає у тому, щоб позбавити цю країну її єдиного скарбу — землі. Скарбу, який дістався українцям від пращурів, якому нема ціни на планетарному торжищі національних багатств.

виглядатимуть мізерними порівняно з імовірними голодоморами в майбутньому».

Ви не читали, пане Порошенко, його фантастичну книгу «Значення XXI століття», яка лежить на столі у кожного глави держави G-7? Вона перегукується із моєю діалогою «Сага про космологічну долю людства», яку

від Бога, як Україна. 95% її території — рівнина, тобто поле, на якому можна сіяти, і лише 5% — гори, та й то заліснені зеленим еліксиром. 70% — уже розроблені сільськогосподарські угіддя, 55% — рілля. Чорноземи тягнуться від Сум і до Херсона протяжністю 500 кілометрів і більше.

Загалом кожен українець має на свою душу орної землі більше як утричі за кожного одноосібного члена ЄС.

А тепер — не про кількість, а про якість. Є у Всесвітній лабораторії природних ресурсів експонат із Добровеличківського району Кіровоградської області. Горщик

семильйардного населення планети. Ненаситним оком не можуть не дивитися на нас.

До речі, експансія передбачає не тільки скупляти Україну на корені, а й вивозити чорнозем ешелонами, як нині вивозять український метал чи карпатську деревину. Послідовників Гітлера, який винайшов цей вид грабунку, нині докочув наших кордонів — тьматуща.

Із семи мільярдів ротів ми самі можемо прогодувати зараз, із нашою рекордною нинішньою врожайністю 140 центнерів з гектара, — 700 мільйонів душ. Кожного десятого землянина! Один українець

Білого дому у Вашингтоні. За найскромнішими підрахунками, земля навколо вашого обійстя коштує 5000 доларів за сотку. Я помножив цю цифру на 27,8 мільйона гектарів наших чорноземів. Вийшло 1 390 000 000 000 доларів. Один трильйон 390 мільярдів баксів. У мене голова йде обертом від національної гордості!

Але є друга стратегія, пане Порошенко.

Я знаю, що в нинішній, найбіднішій на континенті країні з найнижчим прожитковим мінімумом — 2 долари на день уже не живуть, а вмирають. У цій моїй Україні уже завтра може звершитися бо-

продавати Землю — це значить продавати Україну. Віддати наш національний скарб чужинцям — то не менше зло, ніж завтра приєднати Україну до Росії.

Світлий розумом і совістю українець, посол Української Народної Республіки в Австрії Вячеслав Липинський у своїх знаменитих «Листах до братів-хліборобів» залишив нам ще у 1926 році немеркнучий заповіт: «Якби нас було не 40 мільйонів, а один мільйон, і якби ми жили в якихось пустинних горах або болотах, а не на найкращій в Європі землі, то, діставши відповідну суму франків, марок чи стерлінгів та трохи вже «готової поліції», можна було б від біди завести у нас свій державний лад і порядок. Але маючи землю, за яку, власне, б'ються між собою ті зовнішні сили, яких ми для політичного визволення тієї землі хочемо жжити, трудно допустити, щоб у сучасній виснаженій і хворій Європі знайшлася поза нами сила, яка б всупереч іншим ворожим до нас силам і всупереч нам самим, збудувала для нас на нашій землі державу і зорганізувала нас у модерну європейську націю».

вавої війни собі Версаль посеред Києва та приймає вас, пане Порошенко, на своїй золотій яхті десь біля Венеції, коли ви відлучаетесь у заморську «самоволку» з війни, на якій числитесь Верховним головнокомандувачем.

Божа Воля провадить нами і диктує: нехай народ скаже. Нехай нація прийме свою ухвалу, що нам робити із нашою долею, коли після теперішньої кривавої ночі завтра зійде сонце. Бо в світі, який знає тектонічних трансформацій, кон'юнктура дивовижним чином складається на нашу користь. Ми просто приречені на процвітання, коли епіцентр виживання людності переміститься із Близького Сходу з його енергетичними резервуарами на широкі степові плеса українського Гартленду із його біоенергетичними чорноземами.

Я піду на Референдум і проголосую за те, щоб я і надалі залишався власником скарбу, переданого мені пращурами. І так зроблять мільйони моїх братів і сестер. Раджу і вам зробити так само, пане Порошенко.

А якщо ви не можете змиритися і зупинитися, — не заважайте!

Земля завжди була і буде ядром нашої національної ідентичності. Землецентризм — це наш генний код, за яким ми вирізняємося у вселенському людському вавилоні. Водночас посягання на скарб нації завжди слугували детонатором революційних потрясінь.

Трагічних для проводирів і смертельних для народу. Не варто забувати земельного реформатора Столипіна, земний шлях якого завершився у віп-ложі київської опери. Ми будемо вічно запалювати свічки у вікнах, поминаючи жертви найграндіознішого в історії людства голодомору-геноциду, хоча формально це була лише земельна реформа, яку провадив Сталін за лєнінським кооперативним планом.

Розлучати українця із землею — це як розщеплювати атом. Рвоне. Неодмінно підніметься стовп народного гніву!

Наші брати грузини кажуть, що коли Бог роздавав людям місце для поселення, то про них наче забув. А потім віддав їм ту місцину, яку залишив для себе.

Я ЗНАЮ, ЩО НА ЗАКУЛІСНИХ ОЛІГАРХІЧНИХ «СХОДКАХ» ФІГУРУЄ ЦИФРА 2990 ДОЛАРИВ ЗА ГЕКТАР УКРАЇНСЬКОГО ЧОРНОЗЕМУ. ЦЕ ТОДІ, КОЛИ ЦІНА ЗЕМЛІ У НІДЕРЛАНДАХ — 63 000 ДОЛАРИВ ЗА ГЕКТАР, У ШВЕЙЦАРІЇ — 70 000 ДОЛАРИВ

землі. І напис для відвідувачів: найкраща земля на планеті. Зразок. Еталон. Ідеал.

Є 300 видів ґрунтів на планеті, серед яких чорноземи становлять 2,4%. Переважно це плодородні шари, починаючи із 20 сантиметрів гумусу. Надпотужними вчені називають чорноземи товщиною 120 сантиметрів. А у тому самому, зразково показовому районі на Кіровоградщині, на Черкащині чи Полтавщині є феноменальні пласти — понад два метри!

Рахувати треба не квадратуру нашої землі, а кубатуру! Якби шаром, що уже вважається родючим у світових масштабах, покрити сушу, то нашого чорного земного масла вистачило б, щоб намазати чи не на весь євразійський суходіл!

Українця із козацького роду, творця ноосфери Володимира Вернадського вважають своїм «хрещеним батьком» найвидатніші вчені світу. Так ось, Володимир Іванович називав ораніцію «четвертим царством» природи та її біоосним тілом.

І усе це диво Боже витворювалося сотні тисяч літ, поки потрапило до наших рук.

Із ораніцією може за ступенем складності позмагатися лише найдосконаліше творіння Всевишнього — людський Розум із його 50 мільярдами нейронів.

Хоча, спостерігаючи за олігархічно-політичною «елітою», що завелася, як будяк на чорноземах, в Україні, мені здається, пане Порошенко, що чим довший кишківник матеріальної ненаситності, тим менше тих самих нейронів. У гонитві за «золотим тільцем» вони просто відмирають, як плодородні колись пласти на нашій улюбленій планеті.

Днями я їхав за маршрутом Київ—Авдіївка і, спостерігаючи з вікон волонтерського бусика за чорноземними морями, яким кінця-краю не видно аж до горизонту, думав про те, чому до нас упродовж віків приходять війною сусіди і не тільки. Четверть найціннішого із земних благ — в розпорядженні українців, які становлять 0,8% від

може взяти на «довольствие» понад 200 подібних собі!

Осмислюючи, з одного боку, ці прикрі, всезростаючі, майже міссяні глобальні пейзажі, що втворилися довкруг нас, а з другого боку — велич нашого національного скарбу, мусимо відповісти собі щонайменше на два запитання:

1. Чим ми володіємо?
2. Як нам цим розпорядитися?

Отже, володіємо ми ресурсом №1 на планеті, ресурсом, кількість якого катастрофічно та апокаліптично зменшується. Ціни на зерно, якого вдосталь у нашій дивовижній житниці, зростатимуть найближчим часом. Ми можемо сміливо опинитися у продовольчій ролі енергетичної володарки людства Саудівської Аравії, яка крутить світовою економікою, як кіт хвостом. Саме наш національний скарб може стати найбільше затребуваним теперішнім людством, яке не хотіло би стати останнім поколінням землян.

І якою має бути наша національна стратегія у такому планетарному контексті? Є дві стратегії.

Перша, яку ви, пане Порошенко, здається, хочете негайно запустити. Підозрюю, що саме цей злочасний план і був метою вашою приходу до влади. Ви хочете із несамовитим завзяттям і просто надлюдською агресивністю українську землю негайно, поки гримлять ворожі гармати, законодавчо перетворити на товар, скупити чорноземи в нинішніх мутних водах все ще процвітаючого дикого капіталізму та на вершині корупції за безцінь продати на світовому ринку у сотні разів дорожче.

Файний гешефт.

Я знаю, що на закулісних олігархічних «сходках» фігурує цифра 2990 доларів за гектар українського чорнозему. Це тоді, коли ціна землі у Нідерландах — 63000 доларів за гектар, у Швейцарії — 70000 доларів. Я вже не кажу, що ця земля нашим божественним чорноземам у підметки не годиться.

Нація, більшість якої вас обрала, знає, що ви збудували собі «псячу будку» в селі Козин за проектом

жественна мудрість — ті, що були останніми, стануть першими!

І саме цю національну стратегію у відповідь на глобальну мала б звершити кожна нація, яка не вважає себе бидлом, мала б зреалізувати кожна держава. Але для цього їй належить перебувати в управлінні її національної, а не клептократичної і компраторської еліти.

Уже зараз, у цю мить, нам належить зупинитися перед маревом ймовірного глобального голодомору. Мудрі цього світу пропонують негайно створювати планетарні продовольчі резерви під егідою ООН.

Я, пане Порошенко, нещодавно як автор дослідження «Сага про космологічну долю людства» був учасником Всесвітнього конгресу глобального розвитку в Нью-Йорку і можу вам цілком відповідально передати колосальну стурбованість наймудріших із людей, з якими довелося спілкуватися. Генасамблея повинна невідкладно розробити Стратегію глобальної продовольчої безпеки.

Планетарна домівка, в якій нам судилося жити, споруджена з двох будматеріалів — natural capital і human-made capital. Друга може нищитися, ламатися, деградувати — людськими руками та умами створимо нового і ще ліпше. А от повітря, ліси, земля, надра не поновлюються. Виснажуються і не підлягають поверненню та відтворенню. За офіційними підрахунками, сукупна вартість створеного людськими руками становить 35 трильйонів доларів, а сукупна вартість створеного планетою — 58 трильйонів. Складає природу, як бачимо, є значно дорожчою.

В Україні такі, як ви, пане Порошенко, оволоділи майже всіма створеними багатствами — від металургійних комбінатів вашого друга Ахметова до власних кондитерських цехів. А тепер ви намірились оволодіти тим, що від Бога, — землею.

Схаменіться, будь ласка! Зупиніть те, що за вашою вказівкою роблять ваші посіпаки з парламенту та уряду, виставляючи Україну як повію на ярмарку глобального марнославства.

РОЗЛУЧАТИ УКРАЇНЦЯ ІЗ ЗЕМЛЕЮ — ЦЕ ЯК РОЗЩЕПЛЮВАТИ АТОМ. РВОНЕ. НЕОДМІННО ПІДНІМЕТЬСЯ СТОВП НАРОДНОГО ГНІВУ!

Чикаленко залишив нам заповіт: любити Україну не лише до глибини своєї душі, а й до глибини своєї кишені, з якої ти, власник української землі, маєш виїняти практично усе зароблене — виїняти і пустити на українську культуру та освіту.

Накладайте цей клейнод чесного українського бізнесмена минулого століття на нашу дійсність. Про яку глибину душі, яку глибину кишені для бодай чогось, окрім власного живота офшорного, йдеться! Нинішній антиклон Чикаленка — Косюк будує посеред кри-

Бог нам дав Землю, яку справді хіба що тримав для себе. Надто щедрий дар у наших руках, але на потребу всього людства. Просимо до столу — до всього, що Бог послав. Але до нашого українського столу на нашому українському чорноземному обійсті, на якому нам судилося бути Господарем вселенського скарбу.

*Василь БАЗІВ,
президент Українського
центру глобальних
та національних
стратегій*

Пристрасті по ПАРЕ

Парламентська асамблея Ради Європи ніколи вже не буде як раніше — і це зробила Україна. Проросійськи налаштований президент Асамблеї Педро Аграмунт може пакувати валізи, бо йому доведеться розпрощатися зі своєю посадою.

Репутацію Аграмунта не можна було назвати бездоганною. Іспанець не кричачи говорив про необхідність зняти санкції з РФ. Також він був головним фігурантом розслідувань політичної корупції у ПАРЕ. Однак хрест на його кар'єрі поставила Сирія.

Наприкінці березня Аграмунт разом із доповідачем Асамблеї по Україні Жорді Шуклою в компанії держдумівців російським військовим літаком злітав до Сирії і кілька годин поспіль спілкувався із Башаром Асадом. Певна річ, Росія не знехтувала можливістю скористатися цим не узгодженим із ПАРЕ візитом її очільника в своїх і сирійських інтересах.

Україна від початку продемонструвала жорстку позицію і фактично змусила змінити канони цієї організації. Аграмунт був упевнений у тому, що йому все зійде з рук, адже процедури дострокової відставки голови ПАРЕ просто немає.

У перший день сесії Парламентської асамблеї Ради Європи, яка відбулася з 24 до 28 квітня, спроба внести до порядку денного питання про поїздку Аграмунта в Дамаск провалилася, що давало йому надії вийти сухим із води.

Однак вчинок голови ПАРЕ спонукав депутатів кількох фракцій заблокувати сесію органу. Всупереч процедур, вони, без попередньої домовленості, брали слово і закликали голову органу піти у відставку. В середу депутати Асамблеї висловили йому недовіру.

На так званому «президентському комітеті» він попросив дозволу залишитися на своєму місці й обіцяв піти у відставку відразу ж після виступу в пленарній залі ПАРЕ короля Іспанії Філіпа VI у четвер, 27 квітня. Однак Аграмунту не дали змоги провести засідання цього дня. І обличчя перед своїм монархом він втратив.

28 квітня, в останній день сесії, Аграмунт заяву про відставку не писав, на бюро Асамблеї не з'явився. І тепер уже бюро висловило йому недовіру, заборонивши здійснювати візити, робити заяви і провадити іншу діяльність від імені ПАРЕ. Він просто зник. Мабуть, сподіваючись на те, що скандал якось сам собою розсмокчеться. Однак це ілюзія.

Вперше за 50 років існування Асамблеї комітет правил процедури, імунітету та інституційних питань визнав необхідність внесення змін до чинних процедур і ухвалив рішення про розробку нових правил підзвітності, зокрема, про імпичмент для тих, хто обіймає виборні посади.

Тобто з головуванням Аграмунту доведеться розпрощатися в будь-якому разі. Отже, і російське лобі в ПАРЕ дещо послабиться. Це і є справжньою перемогою України.

Аріна МАРТОВА

Президент США Дональд Трамп за перші 100 днів правління вирішив продемонструвати світу, що він не лише випускник Вейст-Пойнта, а й людина, яка знає ціну грошам. Про те, що він не марно навчався у Військовій академії США, свідчать події у Сирії та Афганістані, а також щільне кільце навколо Північної Кореї. Трамп-бізнесмен не має наміру кидати долари американських платників податків на вітер. У цьому переконає план держбюджету США на 2018 рік, який передбачає значне скорочення міжнародної допомоги. Зокрема Україні. І головною причиною цього є не жадібність Трампа, а корупція, що поглинула нашу країну.

Оприлюднений Держдепартаментом США план бюджету передбачає скорочення на третину допомоги країнам, що розвиваються, через USAID (Агентство США з міжнародного розвитку), в рамках якої надавалася підтримка понад 100 державам світу, включно з нами.

Обсяги допомоги Україні на 2018 рік у попередньому плані бюджету становили понад 570 млн дол. Однак новий проект, опублікований Foreign Policy, передбачає скорочення фінансування до 177 млн дол., тобто на 68,8%.

Посольство США в Україні пояснило, що страхітливі відсотки не означають зменшення надходження «живих грошей». Адже частина допомоги нашій країні надавалася у вигляді кредитних гарантій. Однак тепер США не виступатимуть поручителем, якщо Київ знайде, де взяти наступний кредит.

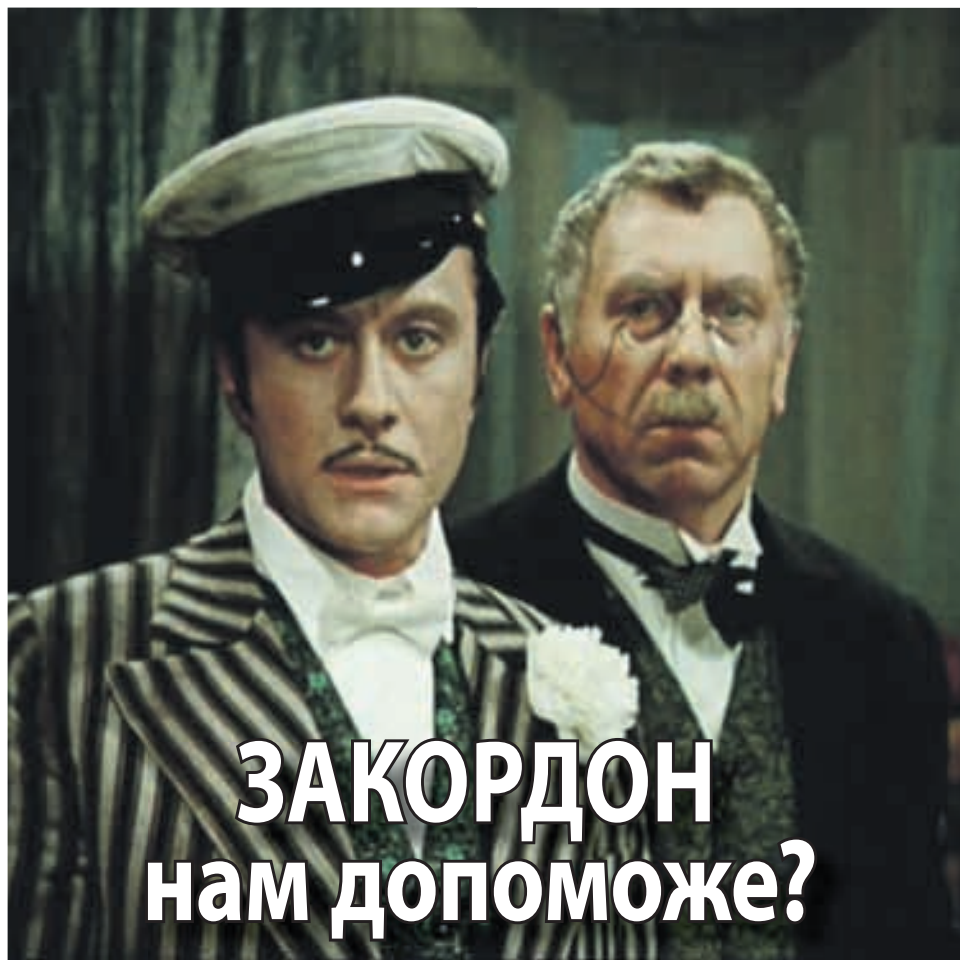
USAID працює у нашій країні з 1992 року. Відтоді й до цього дня виділялися кошти на різні проекти в сфері розвитку демократії, держуправління, економіки, охорони здоров'я і соціального сектора.

Наприклад, 2015 року Україні було виділено 161 млн дол. на програму управління державою. З цієї суми на реформування системи безпеки пішло 103 млн дол., на розвиток юридичної системи — 29 млн дол., на програми розвитку громадянського суспільства — 5,2 млн дол., на демократизацію виборчих процесів — 2,9 млн дол., на децентралізацію — 3,5 млн дол. На прозорість роботи політичних партій виділялося 2,4 млн дол., на досягнення дотримання прав людини — 1,4 млн дол., на створення антикорупційних організацій — 849 тис. дол. Проекти мають бути реалізовані упродовж п'яти років. Відповідно, і кошти, які виділяються, також потрібно освоїти за п'ятирічку. Примітно, що в 2018-му терміни багатьох програм добігають кінця. Також 17 проектів USAID або завершаться цього року, або вже завершилися.

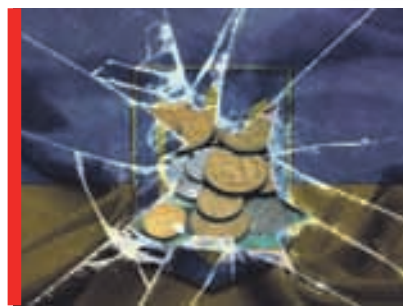
Утім, не всі програми фінансуються, як декларувалося. Так, у березні 2017-го USAID припинило співпрацю з Національною агенцією з питань запобігання корупції (НАЗК).

«Призупинення співпраці обумовлене необхідністю провести аудит використання коштів українською стороною і дати змогу американським партнерам оцінити ефективність роботи», — пояснила це рішення американської інституції глава підкомітету з безпеки державних інформаційних систем Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Ірина Фриз (БПП) у себе на сторінці у «Фейсбуку».

Передвиборна риторика Трампа чітко передбачала, що обсяги надання між-

ЗАКОРДОН нам допоможе?

СКОРОЧЕННЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ МАЄ КОНКРЕТНІ ПРИЧИНИ: БУЯННЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОРУПЦІЇ, ЗБАГАЧЕННЯ ПРАВЛЯЧОЇ ЕЛІТИ, ЗУБОЖІННЯ ЛЮДЕЙ, ВІДСУТНІСТЬ РЕФОРМ

народної допомоги серйозно переглядатимуться. І Україна справді не єдина в цьому списку. Однак рішення щодо українського питання має також інше підґрунтя.

Екс-глава СБУ Валентин Наливайченко впевнений, що скорочення допомоги Україні має конкретні причини: буяння політичної корупції, збагачення правлячої еліти, зuboжіння людей, відсутність реформ.

Він нагадав, що проведення реформ і боротьбу з корупцією обговорювали держсекретар США Тіллерсон і президент Порошенко.

Звіт МВФ підтверджує, що в Україні надзвичайно високий рівень корупції, який руйнує будь-які перспективи економічного зростання.

«Україна стикається із низкою специфічних проблем, серед яких — концентрація політичної та економічної влади у невеликій групі осіб, здатних перешкоджати впровадженню ефективних заходів із боротьби з корупцією», — зазначено у висновках Фонду.

«Справи для влади невтішні, міжнародний тиск посилюватиметься пропорційно до її небажання припинити обкрадати власний народ і брехати», — написав Наливайченко на своїй сторінці у «Фейсбуку».

І тут президентів Порошенку, який неодноразово ставав фігурантом корупційних скандалів, слід добряче замислитися: як би його не спіткала доля колишньої колеги з Південної Кореї. Адже Пак Кин Хе позбулася президентської посади через корупцію. Нещодавно прокуратура пред'явила їй звинувачення за кілька пунктами, зокрема в зловживанні владою.

Сеул справді є зоною впливу Вашингтона. Однак і Київ цікавий для Штатів. Тому,

найімовірніше, фінансування нам скорочуватимуть, допоки в Україні не з'явиться новий президент — чесніший і порядніший у ставленні до свого народу.

Політолог, викладач КНУ імені Тараса Шевченка Петро Олещук рекомендував би США на нинішньому етапі цілковито залишити Україну без допомоги через USAID.

«Нинішні американські «гранти» не вирішують наших проблем, це лише витрачання коштів самих американців», — написав він на своїй сторінці у соцмережі.

На його думку, навіть створені за гроші США «інститути громадянського суспільства» працюватимуть на себе і для себе.

«Поки що в економічному сенсі між нами — століття. І наші інститути громадянського суспільства теж столітньої давності (для них). Треба це врахувати і подумати, які напрями роботи можуть бути корисними не для абстрактного «громадянського суспільства», а для конкретної України», — додав він.

Однак не варто говорити про те, що Штати кидують нас напризволяще, паралельно скоротивши вдвічі програму військової допомоги. У цьому сенсі показовим є приклад Сирії, по урядових військових об'єктах якої США випустили 59 «Томагавків» у відповідь на хімічну атаку, здійснену асадівськими і путінськими голворізами.

Дональд Трамп пояснив ракетний удар просто: це торкається інтересів безпеки країни. Так ось, ніж виділяти допомогу, яка потім майже не потрапляє до української армії, американці радше волітимуть міцніше озброїтися, щоб у разі потреби вже в Україні завдати Путіну відчутного удару. Можливо, останнього.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

СТО ДНІВ ТРАМПА

До перемоги Дональда Трампа в листопаді на виборах нас застерігали: він — російська маріонетка, він — фашист, він переверне догори дригом протоколи й традиції, без яких неможливо керувати державою.

Нині, після перших ста днів президентства Трампа, стало очевидно, що очікування проявів непередбачуваного характеру президента були перебільшеними. Попри шквал критики на початковому етапі президентства, Трамп не є «сибірським кандидатом» чи «двійником Муссоліні».

Почнемо з Росії. ФБР продовжує розслідувати, чи мала місце змова між передвибірним штабом Трампа і Москвою з метою вплинути на президентські вибори. Трамп наразі демонструє значно жорсткі-

проти Північної Кореї в період сучасної ядерної кризи. А ось до Росії Трамп нині ставиться саме так, як обіцяв поводитися із Китаєм.

Нещодавно адміністрація Трампа відхилила прохання Exxon-Mobil дозволити їй проводити спільно з російським концерном розвідувальні буриння в Чорному морі. І це попри те, що голову ради директорів Exxon-Mobil Рекса Тіллерсона Трамп призначив держсекретарем США. А сам Тіллерсон 2013 року отримав від Росії «Орден дружби».

полі бою. Він агітував заборонити мусульманам в'їзд до країни і погрожував збудувати стіну на мексиканському кордоні. Останнім часом Трамп намагався орієнтуватися на сильних правителів Єгипту й Туреччини, також він частково підтримав Марін Ле Пен на французьких виборах.

Усе це непокоїть. Але справжні фашисти ліпше вміють консолідувати владу і реалізовувати свою програму. В цьому сенсі Трамп — не Юлій Цезар. Суди винесли Трампу догану щодо його заборони на в'їзд громадян деяких мусульманських країн до США. Перша спроба скасувати медичне страхування, запроваджене Обамою, провалилася. Він досі не запропонував законопроект про видатки на інфраструктуру, проекту податкової реформи або плану будівництва стіни.

Іронія полягає ще й у тому, що «втілення зла» для супротивників Трампа — старший радник президента Стівен Беннон — наразі не в фаворі. До нового найближчого кола спілкування Трампа входять такі люди, як інвестиційний банкір Гарі Кон. Він є представником глобалістів, проти яких Трамп агітував під час передвибірної кампанії.

Ще одна група радників — це чинні генерали, такі, як радник із національної безпеки Герберт Макмастер. Його вважають противником націоналістичної ідеології, насадження якої побоюється більшість представників опозиції до президента.

Традиційно фашизм — це союз корпоративної та військової еліти з авторитарним лідером. Але нині радники підштовхують Трампа до

СТАЛО ОЧЕВИДНО, ЩО ОЧІКУВАННЯ ПРОЯВІВ НЕПЕРЕДБАЧУВАНОВОГО ХАРАКТЕРУ ПРЕЗИДЕНТА БУЛИ ПЕРЕБІЛЬШЕНИМИ. ПОПРИ ШКВАЛ КРИТИКИ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ПРЕЗИДЕНТСТВА, ТРАМП НЕ Є «СИБІРСЬКИМ КАНДИДАТОМ» ЧИ «ДВІЙНИКОМ МУССОЛІНІ». НИНІ І МОСКВА, І ВАШИНГТОН СТВЕРДЖУЮТЬ, ЩО РОСІЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВІДНОСИНИ ТРИЩАТЬ ПО ШВАХ ЯК НІКОЛИ РАНІШЕ

ший курс щодо Росії, ніж у період своєї виборчої кампанії чи відразу після перемоги.

У перший місяць президентства Трампа були обгрунтовані побоювання, що він спробує укласти велику угоду з Росією. Він хвалювано заявляв, що його незаперечною перевагою є прихильність до нього президента Росії Володимира Путіна. Але Трамп згорнув цю риторику і різко розкритикував Путіна. «Перезавантаження» не відбулося.

Власне, можна справедливо стверджувати, що Трамп значно м'якше поводить ся з Китаєм — традиційним суперником Росії в Азії. Він відмовився від своєї погрози переглянути «політику одного Китаю», яка зобов'язує США не визнавати незалежності Тайваню. Нещодавно він сказав, що не переслідуватиме Китай за маніпуляції з курсом валюти. Він висловлює задоволення співпрацею з Китаєм

На початку квітня США завдали ракетного удару по сирійській авіабазі після застосування урядом Башара Асада хімічної зброї проти бунтівників. Ця атака проти єдиного справжнього «клієнта» Росії на Близькому Сході заскочила Москву зненацька і ще більше зіпсувала відносини, «перезавантаження» яких Кремль очікував від Трампа. Нині і Москва, і Вашингтон стверджують, що російсько-американські відносини тріщать по швах як ніколи раніше.

Тепер розглянемо гіпотезу про те, що Трамп — це авторитарний правитель або фашист. Правду кажучи, в період передвибірної кампанії Трамп давав підстави для таких припущень. Він кілька разів на митингах робив провокаційні заяви щодо застосування насильства проти протестувальників. Він пообіцяв повернути тортури через утоплення і «ще гірші» методи для допиту терористів, захоплених на

поміркованої президентської програми.

Не можна сказати, що Трамп бездоганно справляється з роботою президента. Він зовсім не розуміється на тонкощах політики. Його вороже ставлення до преси є небезпечним і контрпродуктивним. Трамп схильний до крайніх гіпербол і продовжує озвучувати брехливі заяви. Він не зумів дати чітких пояснень щодо численних конфліктів інтересів, що виникають на тлі існування його бізнес-імперії.

Але ці недоліки президента не становлять загрози власне існуванню Республіки. Він дослухався до судів, хоча й висміяв їх рішення у Twitter. Він змінив ставлення до Росії. І повільно, але неухильно почав формувати образ менш загрозливий і більш нормальний, ніж передбачали його вороги.

Елі ЛЕЙК,
Bloomberg, США

Брехня Мілявської і правда Прілепіна

Коли мова заходить про Україну, зірки російського шоу-бізнесу прикидаються простаками або тиснуть на патріотизм. Цим вони копіюють поведінку влади.

«Я щиро бажаю, аби нинішня українська влада коли-небудь отримала таку саму заборону на в'їзд до своєї улюбленої Америки і улюбленої Європи, коли почнуть їх брати за кишені й дивитися, куди поділися транші, як довели населення до злиднів».

Якщо ви думаєте, що це цитата Дмитра «Радіоактивний попіл» Кисельова, то ви помиляєтеся. Це фрагмент інтерв'ю співачки Лоліти Мілявської російському телеканалу НТВ.

Мілявську не пустили на територію України, куди вона їхала навідати матір і доньку, які проживають у Києві. Приводом, як і в історії з невдалим кандидатом на «Євробачення» Юлією Самойловою, стала її поїздка на виступ до Криму через російську територію.

У докладному інтерв'ю радіо «Свобода» співачка вочевидь лукавить: з одного боку, вона, мовляв, у політиці профан, ні про який Крим нічого не тямить, а з іншого — повідомляє, що перед поїздкою на півострів намагалася через знайомих дізнатися, чи заборонять їй потім в'їжджати на територію України. Згодом Мілявська переходить у наступ і звинувачує українську владу в нехтуванні правами громадян України, які їдуть до Криму, в корупції та інших гріхах.

Лоліта, за якою раніше не помічалася бодай якась політична обізнаність, раптом виявила в собі пристрасть до викриття. Це й зрозуміло: її літній мамі та доньці, яка потребує додаткового догляду, тепер доведеться їздити в Росію.

Навіщо ж, з огляду на складну сімейну ситуацію, потрібно було ризикувати і вирушати до Криму всупереч українській забороні на в'їзд через російські КПП? Суто життєве запитання, здавалося б, зависає у повітрі.

Насправді на нього є проста відповідь: Лоліта Мілявська демонструє типову для більшості діячів російського шоу-бізнесу пиху. Вона не лише вважає, що статус «зірки» дає їй якісь особливі права.

Як і мільйони росіян, співачка неприховано дивується, на які такі метафоричні граблі вона наступила: чого це донедавна «молодші брати», «хохли» з анекдотів так роздратовалися з приводу Криму? І так зрозуміло: півострів — «наш» по праву, потрібно змиритися і жити далі, дослухаючись до старших товаришів у Москві.

Для людини, яка народилася у західноукраїнському Мукачевому, а потім багато років жила в інших містах України, це видається досить дивним. Але саме цей підхід активно культивується російською державною пропагандою. Він був вкотре «обкатаний» на публіці, коли влада призначила співачку з обмеженими можливостями Юлію Самойлову представляти Росію на конкурсі «Євробачення» у Києві, наперед знаючи, що українська Служба держбезпеки відмовить їй у в'їзді, бо вона виступала в Криму.

Письменник Захар Прілепін або актор Михайло Пореченков не приховують своїх імперських поглядів і не намагаються приїхати до Києва, Одеси чи Львова. Триває війна, і вони визначилися, на якому боці. Група «Нещасний випадок» чи Віктор Шендерович відкрито виявляють свою незгоду з офіційною позицією і не їдуть виступати до Ялти чи Сімферополя. Це може видаватися комусь огидним, але зате чесно.

На відміну від них співачка Наташа Корольова, актор Кирило Сафонов, та ж Лоліта Мілявська і чимало інших намагаються одночасно вписатися у рамки російської офіційної ідеології («А чому гастролювати в Криму не можна? Це ж тепер наша земля!») і зберегти можливість заробляти на українській аудиторії. Це просто жадібність, змішана з лицемірством.

Патріотичний надриг у заявах тих, кого не пропустили через український кордон, часто звучить як відвертий заклик до влади Росії: «Ми постраждали. Дайте за це програму в прайм-тайм на «Першому». Покличте нас на урочистий концерт у Кремлі, бажано в присутності перших осіб. Вручіть премію. Зверніть на нас увагу!»

Поведінка цих людей, яких люблять і яким віддають свої гроші десятки мільйонів росіян, є символом самообману, до якого привчилось російське суспільство. Тотальне небажання визнати, що між Росією і Україною точиться війна, стало нині чи не головним елементом загальнонаціональної брехні. Від цієї звички, яку нав'язує держава за підтримки хору поп-ідолів, доведеться потім довго і болісно відвикати.

Костянтин ЕГЕРТ,
Deutsche Welle, Німеччина

Куди зникла Джіні?

«Татусь моєї колишньої» — ще одне кіно про знайомство з батьками. Власне назва дуже загрозна, однак це ніяк не жахачка, а комедія, що могла б стати феєричною. Але не склалося.

Мартін (Еміль Хірш) і Джіні (Аналі Тіптон) зустрічалися упродовж кількох місяців, проте одного не надто чудового дня Джіні залишила свого хлопця. Мартін тяжко переживав цю розлуку, поринувши в глибоку депресію. Його життя невблаганно котилося під укіс, але якось на порозі його квартири з'явився містер Галло (Дж. К. Сіммонс) — гоноровий татусь колишньої подруги. Чому він тут?

З'ясувалося, що Галло ніяк не може дозвонитися телефоном до своєї доньки, і Мартін — його єдина зачіпка. Головний герой не знає, куди могла переїхати Джіні, і не має найменшого бажання брати участь у її пошуках. Однак батько дівчини не звик до заперечень, і м'якотілий Мартін погоджується йому допомогти.

Ця чудернацька парочка відвідує друзів Джіні, але вони теж не знають, куди зникла їхня подруга. Далі з'ясується, що вона давним-давно звільнилася з роботи... І в нічному клубі, де дівчина полюбляла відпочивати, її немає. Донька містера Галло як крізь землю провалилася! І коли новоспечені детективи остаточно впадають у відчай, Мартін вирішує просто зателефонувати матері Джіні (з містером Галло вони розлучені) і дізнатися нову адресу зниклої героїні. То не можна було зробити це відразу? Звісно, не можна, адже тоді й фільму не було б.

Зауважимо, що всі актори зіграли чудово. Навіть оскароносний Дж. К. Сіммонс блискуче вписався у цю абсурдну історію. Начебто все було б непогано, і цей кінематографічний динамічний квест справді міг бути захопливим, якби не одне але. Фільм «Татусь моєї колишньої» — це своєрідний мікс з усіх можливих американських комедій останніх років. Причому аж ніяк не найкращих. Шкода, що комедія не вистрілила, адже мораль була доволі глибокою.

Мартін і містер Галло не просто шукали Джіні — вони шукали самих себе: зізналися у своїх слабкостях і страхах, робили висновки і змогли змінити своє життя. Але режисер Гевін Вьесен не спромігся розвинути саме цю тему.

Також ця комедія могла б бути феєричною, якби сценарист Сет В. Оуен розумів, що, крім туалетного, існує вишуканий і елегантний гумор. Утім, американці й справді, здається, відвикли жартувати.

«Знайомство з батьками не завжди закінчується весіллям» — такий офіційний слоган фільму жахів «Пастка». А й справді, теща або свекор-свекруха дуже вдало можуть виступати в ролі монстрів. І не потрібно жодної потойбічної сили чи магії. Цим творці страшилки заінтригували глядачів. Але всі їхні зусилля виявилися марними, адже в красивій обгортці ховалася зовсім несмачна цукерка.

Отож, Кріс Вашингтон (Деніел Калуя) і Роуз Армітаж (Еллісон Вільямс) зустрічаються уже кілька місяців поспіль. Вихідними закохані збираються поїхати до батьків Роуз. Щоправда, Кріс дуже потерпає, адже його подруга не попередила батька й матір,

ймовірно чудернацькою, гості поводитися дуже неприродно. Всі говорили, як чудово, що Роуз зустрічається із афроамериканцем, мовляв, чорне знову в моді. Кріс почувався вкрай некомфортно і попросив Роуз повернутися до міста. Та поки він вмовляв

«Сяйво» з Джеком Ніколсоном є ідеальним фільмом такого жанру.

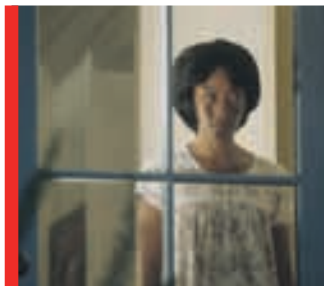
До ідеалу картині «Пастка» як до неба рачки. Музичний супровід тут вочевидь заштампований: усі ці тривожні звуки ми вже чули сотні разів... Чинник невідомості нітрохи не інтригує, а пастка виявилася вельми банальною. Шокуючих кадрів тут немає, бо цей фільм сам собою шокує своєю бездарністю. Та й із пролитого кров'ю перебір.

А ще режисер Джордан Піл був надзвичайно недбалим. Дивує, зокрема, його медичне невігластво. Та, схоже, це є проблемою багатьох постановників: голлівудських творців потрібно терміново відсилати на лекції до медичних коледжів. Нехай їм там пояснять, які органи і де знаходяться!

Та й актори не надто потішили. Якщо Деніел Калуя і Еллісон Вільямс у першій половині фільму були доволі органічними, то ближче до кінця абсолютно бездумно виконували побажання режисера, повністю ігноруючи здоровий глузд. Кетрін Кінер і Бредлі Уїтфорд у фіналі також перегравали. Про решту акторів, які знялися у цій картині, навіть говорити не хочеться.

Цей фільм — банальна пастка для глядача, якого спіймали за допомогою класного трейлера. Насправді ж кіно абсолютно бездарне, огидне, неестетичне. Навіть більше, місяцями просто смішне. Кіноман приходить до кінотеатру за гострими відчуттями, а його напихають тотальною дурістю. Раз по раз виникає питання: і це серйозно?

Стрічка «Пастка» не варта ні хвилини вашого часу. Якщо вам бракує адреналіну в житті, перегляньте фільмотеку Кінга. А якщо хочете замислитися, згадайте про Хічкока. Недосвідченому глядачеві переважно відомо його роботи «Психо», «Птахи» і «Вікно у двір». Однак насправді цей геніальний кінорежисер зняв величезну кількість чудових інтригуючих мув! Тож приємного вам перегляду!

ЦЕЙ ФІЛЬМ — БАНАЛЬНА ПАСТКА ДЛЯ ГЛЯДАЧА, ЯКОГО СПІЙМАЛИ ЗА ДОПОМОГОЮ КЛАСНОГО ТРЕЙЛЕРА. НАСПРАВДІ Ж КІНО АБСОЛЮТНО БЕЗДАРНЕ, ОГИДНЕ, НЕЕСТЕТИЧНЕ

що її новий хлопець — афроамериканець. А що як вони є расистами? Все ж головний герой долає свої страхи, і пара вирушає у подорож.

Міссі (Кетрін Кінер) і Дін Армітаж (Бредлі Уїтфорд) живуть у чарівному будиночку поблизу озера. На початках здається, що в них взагалі ідеальна сім'я. Хіба лише слуги якісь дивні, та ще брат головної героїні Джеремі (Калеб Лендрі Джонс) трохи не при тямі. З кожною хвилиною, проведеною у будинку батьків Роуз, до Кріса приходить усвідомлення того, що щось тут не гаразд.

Саме цими вихідними родина відзначала день народження покійного дідуся, і до Армітажів у особняк з пафосом на дорогах автіваках приїхали сусіди. Тусовка ця була не-

кохану, гості взяли участь у дивному мовчазному аукціоні, головним лотом якого був сам Кріс. Навіщо він їм здався? Ох, ліпше б цього не знати. Оскільки подальші події перетворюються на справжній маразм...

У 2000-х канал Sky Movies замовив цікаве дослідження: математиків попросили обчислити формулу ідеального фільму жахів. Дослідники переглядали жахачки впродовж двох тижнів, після чого вивели формулу — $(es+u+cs+t)^2+s+(tl+f)/2+(a+dr+fs)/n+\sin x-1$.

Насправді нічого складного. Вчені просто розклали фільми по полицках, врахували співвідношення тривожної музики, невідомості, заманювання у пастку, шокуючих кадрів, реальності, вигадки, кількості пролитої крові. За цією формулою дослідники дійшли висновку, що трилер 1980 року

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.